

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 37C/207/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1714207036
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2016:1714207036.4

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok sudcom Marekom Mikulčíkom v právnej veci navrhovateľky: H. Š., X.. XX.XX.XXXX, L. J. Š. XX, R. E. proti odporcovi: K. Š., X.. XX.X.XXXX, L. J. Š. XX, R. E., o určenie výživného pre manželku a o vzájomnom návrhu, takto

r o z h o d o l :

V prevyšujúcej časti sa návrh navrhovateľky zamietá.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi sumu vo výške 818,80 €, z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, za obdobie od 27. 7. 2015 do 18. 3. 2016, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti sa vzájomný návrh odporcu zamietá.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 31. júla 2014 domáhala proti odporcovi určenia výživného pre manželku vo výške 400,- € mesačne, a to s účinnosťou od 1. augusta 2014. O návrhu súd rozhodol rozsudkom č. k. 37C 207/2014-35 zo dňa 14 apríla 2015 (ďalej len „pôvodný rozsudok“) tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou vo výške 365,- €, počnúc dňom 1. 8. 2014, ktoré je povinný poukazovať navrhovateľke vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje a zročné výživné za obdobie od 1. 8. 2014 do 14. 4. 2015 vo výške 3 090,33 €, zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľke do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. O náhrade trov konania súd nerozhodoval, nakoľko v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd len na návrh účastníka, ktorý však v predmetnej veci zo strany účastníkov konania absentoval.

Na podklade odvolania podaného odporcom proti pôvodnému rozsudku Krajský súd v Bratislave listom zo dňa 30. júla 2015 vrátil vec bez meritórneho rozhodnutia o odvolaní tunajšiemu súdu, pričom poukázal na to, že súd prvého stupňa o navrhovateľkou požadovanej sume 35,- € vôbec nerozhodol (návrh v tejto časti ani nezamietol) a taktiež v rozpore s ustanovením § 151 ods. 1 resp. § 151 ods. 3 O.s.p. nerozhodol žiadnym výrokom o trovách konania, hoci rozsudkom sa konanie končí. Uvedené pochybenia prikázal odvolací súd odstrániť dopĺňacím rozsudkom.

Predmetom ďalšieho konania tak zostal nárok navrhovateľky na platenie výživného vo výške 35,- € mesačne, za obdobie od 1. augusta 2014.

Na pojednávaní konanom dňa 18. marca 2016 si odporca vzájomným návrhom uplatnil proti navrhovateľke nárok na zaplatenie polovičky zo sumy, ktorú od podania návrhu navrhovateľkou vynaložil na úhradu nákladov za domácnosť. Vzájomný návrh odôvodnil tým, že odjakživa prispieval na celú domácnosť sám, platil výdavky za byt vo výške 230,- € mesačne, robil nákupy do domácnosti, a navyše musel prispievať i svojmu otcovi, preto je presvedčený o tom, že navrhovateľka by mu mala platiť sumu

115,- € mesačne, ako polovičku nákladov na domácnosť, ktoré vynakladal on od 31. júla 2014. K návrhu navrhovateľky odporca uviedol, že pokiaľ aj on mal penziu vo výške 900,- € mesačne, navrhovateľka v tom istom období mala príjem vo výške 800,- €, pretože za hodinu opatrovania dvoch mal. detí brala 4,- € za hodinu a mesačne odpracovala cca 200 hodín.

Navrhovateľka sa k podanému vzájomnému návrhu odporcu vyjadrila tak, že potvrdila, že odporca platil všetky výdavky na domácnosť vždy sám. Uviedla, že je pravda, že pred viacerými ľuďmi povedala, že zarába aj 1 000,- € aj 2 000,- € mesačne, povedala to však preto, že to chceli ľudia počuť, aj keď to nebola pravda.

Súd vo veci vykonal doplnil dokazovanie prečítaním alebo oboznámením obsahu listinných dôkazov, a to: č.l. 35 - rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 37C 207/2014-35 zo dňa 14. 4. 2015, č.l. 39-40 - odvolanie odporcu, č.l. 45-47 - vyjadrenie k odvolaniu odporcu, rozsudkom Okresného súdu Pezinok č.k. 10C 74/2015-17 zo dňa 26. 6. 2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27. 7. 2015.

Hoci odporca navrhol vykonať dokazovanie výsluchom a čestným prehlásením svedka (bližšie nestotožnenej osoby z obce Svätý Jur), súd návrh odporcu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka a čestným prehlásením doposiaľ nestotožneného svedka zamietol, nakoľko tento svedok mal mať informácie o zárobkoch navrhovateľky len z počutia od navrhovateľky (hearsay evidence), pričom sama navrhovateľka potvrdila, že viacerým ľuďom zo svojho okolia uvádzala nereálne sumy o svojom zárobku a najmä preto, že skutočnosti o zárobku navrhovateľky boli dostatočne preukázané doposiaľ vykonaným dokazovaním (č.l. 9 spisu).

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach, pričom nezistil žiadnu podstatnú zmenu oproti skutkovému stavu uvedenému v rozsudku tunajšieho súdu č. k. 37C 207/2014-35, okrem toho, že dňa 27. júla 2015 zaniklo bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej len „BSM“) účastníkov konania a odporcovi medzičasom odpadla vyživovacia povinnosť voči jeho otcovi, ktorý zomrel. Zárobkové pomery navrhovateľky ani odporcu sa nezmenili, ich výdavky sa taktiež nezmenili. Za toho stavu súd návrh navrhovateľky v časti prevyšujúcej zaplatenie sumy vo výške 365,- € mesačne od 1. augusta 2014 titulom výživného doplnujúcim rozsudkom zamietol, nakoľko tento návrh je nedôvodný. Súď pritom poukazuje na to, že už pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky dňa 14. apríla 2015 zohľadnil a stále zohľadňuje to, že navrhovateľka je povinná každý mesiac prispievať vo výške 1 nákladov na bývanie účastníkov konania.

Pokiaľ ide vzájomný návrh odporcu súd dospel k záveru, že tento je sčasti dôvodný. Keďže dňa 27. júla 2015 došlo k právoplatnému rozvodu manželstva, zaniklo tým i BSM účastníkov konania, teda ak od tejto doby odporca sám hradil všetky náklady spojené s užívaním bytu (ktorý doposiaľ obýva spoločne s navrhovateľkou) vo výške 213,60 € mesačne (150,- € byt+ 32,60 € UPC + 31,- € ZSE), hradil ich zo svojich výlučných prostriedkov a nie z prostriedkov patriacich do BSM. Navrhovateľka, ktorá z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov odporcovi na bývanie po právoplatnosti rozvodu nijako neprispela, je povinná zaplatiť navrhovateľovi polovicu týchto nákladov za obdobie odo dňa zániku BSM účastníkov konania do dňa vyhlásenia doplnujúceho rozsudku, t.j. za 7 mesiacov a 20 dní, keďže neprispievaním na vedenie spoločnej domácnosti sa vlastne bezdôvodne obohatila, nakoľko odporca za ňu plnil to, čo podľa práva mala plniť sama (§ 454 Občianskeho zákonníka) a bezdôvodné obohatenie musí podľa zákona vydať (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súď dospel k záveru, že za 7 mesiacov a 20 dní, počas ktorých sa navrhovateľka bezdôvodne obohacovala na úkor odporcu, je povinná vydať odporcovi bezdôvodné obohatenie vo výške polovice odporcom vynaložených finančných prostriedkov, t.j. 818,80 € (7 x 106,80 € + 106,80 €/30x20). V tejto časti súď vzájomnému návrhu odporcu vyhovel a zaviazal navrhovateľku k vydaniu bezdôvodného obohatenia v uvedenej sume. Súď sa nestotožnil s návrhom odporcu, pokiaľ tento uvádzal, že suma bezdôvodného obohatenia navrhovateľky za jeden mesiac predstavuje sumu 115,- €, ako polovicu zo sumy 230,- €, ktorú mesačne uhrádza, keďže mal za preukázané, že výška nákladov, ktoré odporca pravidelne mesačne uhrádza za platby spojené s užívaním bytu je v sume vo výške 213,60 € mesačne (150,- € byt + 32,60 € UPC + 31,- € ZSE). Takisto sa súď nestotožnil ani s tým, že navrhovateľka sa bezdôvodne obohacovala na úkor odporcu v období od 31. júla 2014 do dňa právoplatnosti rozvodu, nakoľko do dňa právoplatnosti rozvodu mali účastníci konania povinnosť uhrádzať platby spojené s užívaním bytu spoločne a nerozdielne z prostriedkov v BSM, a pokiaľ tieto platby uhrádzal odporca, uhrádzal ich zo spoločných prostriedkov účastníkov konania, patriacich do BSM. Vznik bezdôvodného obohatenia podľa § 454 Občianskeho zákonníka

medzi manželmi je teda za trvania manželstva podľa názoru súdu vylúčený. Z týchto dôvodov súd vzájomný návrh odporcu v prevyšujúcej časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a vyslovil, že žiaden z čiastočne úspešných účastníkov konania nemá na náhradu trov konania právo.

To sú dôvody, pre ktoré súd rozhodol tak, ako sa to uvádza v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Pezinok do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.